

Nylårsdag 1883.

Kjære Vardo og Niske!

Saa er vi da aller kommet ind i
et nyt Aar, som jeg af ganske Hjerter ønsker
man blive godt og velbignet for Eder, I
Kjære! Gud vare med Eder hvor I færdes,
Han give, at I saa finde den Lykke, I
siger! Dog, det er egentlig et svært Guds-
ke Lykken, tror jeg, finder man først
naar man ophører at sige efter den,
den er noget indeni en selv, som det
ikke mytter at løbe Jorden rundt efter.
Det er min svære Mening, men ikke desto
mindre haaber jeg, at I ud i Verden
saa nogle af de Langsøer og Saom tilfæl-
stillet, som I naturligt maaske føle i en
Stkrog som Bergen, derfor tillyst

Jeg skal ikke se skam og tabe meget for skidene samt skal ikke være med på det. Kunsten er skidet.

Planen om at drage ud, og velkommen
hjem igjen om ikke allfar lang Tid!
Tak for det gamle Brev, for at Kjærlighed
og Godhed og for den byggelige Overred-
se, I beredte mig Juleaften. I ved ikke,
hvor deilig det er netop paa den Aften,
midt i fremmede Omgivelser, som lader
en føle sig saa kjærlig forladt, paa den
at se en kjendt Haandskrift, der bringer
Hjælp fra de kjære fraværende, som man
dog i Tankerne er nær. Tak for Gaven og
for Glæden, som den bragte. Krævedet er
aldeles yndigt, saa omstændigt arbeidet som kun
Dine Hænder kan gjøre det, kjære Nis, og
meget velkomment; jeg hænger altid
til at moderniseres. Vi har ladet Tilfældet
saade ved Valget af Bog, og det har stjen-
ket mig Copier, hvormed jeg er meget
berøvet. Jeg blev ogsaa ellers meget berø-
vet af Gene og Graads Innaapiger i Forening

Den 1ste Decbr. 1841. Fra Christiania til Bergen. Det er en meget yndig Brev, som jeg har modtaget. Det er meget yndigt, og jeg er meget berøvet af det. Det er meget yndigt, og jeg er meget berøvet af det.

forærede mig et meget nyttigt Möbel,
"Lad os kalde det en 'Påse', Edvard, saa ved
Du nok Besked, saa fik jeg et Krimstøv,
en Lampeskjærm og flere Smacking, saa I
ser, man er bære utffor snil mod en
atskjemningslig Skabning som mig, det
trods alt har saa vanskelig ved at vise
et rigtig glad Ansigt. Stakkels Maren har
været mere end almindelig klein i Julen
og har derfor kun lidt deltaget i Familie
selvbehagligheden, Julcaffen var kun kun med
os en ganske liden Kurnd, hvilket jeg synes
var dygtig trist, det var saa ondt at
vide hende syg og alene, men jeg fik ikke
Lor at blive hos hende og kunde jo heller
ikke gjort hende noget godt. Første Juledag
var jeg hos Onkel Vilhelms, enden hos
Graahs og Gjerdte hos Edvard Hagenys, o
alt julede vi efter bedste Tare, morron
hos Graahs, naar der jo er mest Uno-

Alle Gaverne blev og kom, Gaverne blev, og inde kom de og godt svar. Alle gave

de vilde vil jeg
skal man ikke
fuldm. man - man

som har Betingelser til et kunne more sig
sig selv og andre. Det er nogle mærkelige Pæren
til et blive sent udviklet; men først begynder
de at vise, at de duer til noget, får har
de holdt sig fuldstændig passiv, men især
har Lille og fornemmelig de to været svært
flinke med Vers og mange kvikke Indfald.
Geografen havde vi sarr abmindelig det
mye var ind demmede; Maren gik tidlig der
fra, saa vi fik den Lykke at se hende og Pund
dansk Langedansen, hvilket tidligere altid tørke
til Nytaarsfestens Glæder; det var et Tab, thi
Synet var virkelig kosteligt. Dette var min
mine Juleglæder; jeg vil ønske, at Tikke har
haft det samme. Hvis alt er som det pleier, kan
jeg jo ventrent tænke mig, hvordan I har
tilbragt Dagen. Men skulde jeg for min Del ikke
have noget inoet, om Familiensammenkomsterne
var tilende, thi naar man er ude til Middeg
10. I. hvordan gear det saa med al den Lecture,
at gædes i Ferien? det kan I nok tænke
til Tænke Bundance, som er Ende, de hinkel
til Venkø tilers; det er meget smilt et